

Øl mere. Naar man ser paa Drikningen af bajerst Øl med de Dine, jeg ser paa den med, tror jeg, at man vil forstaa, at jeg ikke mener, at dette er nogen heldig Maade at komme Bjerne til Hjælp paa, og jeg tror heller ikke, at den Saaftand har nogen Bøgt, at det særlig er Arbejderne, det kommer til gode; i alt Fald er det ikke noget heldigt Tidspunkt, Loven skal træde i Kraft paa, for at komme Arbejderne til gode. Jeg skulde tage meget fejl, om Arbejderne ikke drikke det meste Øl om Sommeren i den varme Tid, derimod antager jeg næppe, at Arbejderne i Bjerne have Raad til at drikke store Kvantiteter af bajerst Øl om Vinteren i den arbejdsløse Tid. Naar vi se rigtig paa Sagen, er det vist den mere velhavende Del af Købstadbefolkningen, der konsumerer den væsentligste Del af Ølet i de 5 Vintermaaned. Men i alle Tilfælde, naar der paaberaabes fra en vis Side, at Loven er i Arbejdernes Interesse, saa vil jeg sige, det er ikke i Arbejdernes Interesse ude paa Landet, thi de drikke hverken bajerst Øl om Sommeren eller Vinteren; det betragtes endogaa ude paa Landet som Lutsus og oven i Købet som en stadelig Lutsus. Og een Ting til vil jeg sige: Hvis den højtærede Finansminister virkelig har for mange Penge i Statskassen, saa den kan undvære nogle, saa forekommer der mig at være forskellige Maader, hvorpaa disse Penge kunde anvendes adskillig nyttigere, ogsaa inden for Toldlovens Rammer, og skulde man gaa uden for Toldlovens Rammer, kunde jeg nævne adskillige andre Omraader, hvor jeg synes, det var meget mere nyttigt at anvende et saadant Beløb, som det, der her er Tale om. Jeg skal f. Eks. henpege paa det Forslag, det ærede Medlem fra Løve (N. Nielsen) og flere stillede for en Tid siden om Tilskud til Konverteringsudgifter, som nu ligger oppe i Landstinget. Jeg kunde for mit personlige Bedkommende ogsaa have ønsket, at Lærerne havde faaet et højere Tillæg; jeg tror, det havde været en langt nyttigere Maade at anvende Statskassens Penge paa end denne her. Det er imidlertid kun et Eksempel taget i Flæng. Jeg har imidlertid ikke noget Overblik over, hvorvidt Statskassen kan undvære disse Indtægter eller ikke. Kun lader det til efter den højtærede Finansministers Udtalelse, at han godt kan undvære disse Indtægter. Mindst af alt kan jeg forstaa, hvorfor dette Ting skal forandre sit Standpunkt fra 1891. Det er mig uforklarligt, efter alt hvad der er foregaaet siden. Jeg skal i øvrigt ikke komme videre ind derpaa, men af disse Grunde, jeg her har udtalt i al Korthed, vil enhver nok kunne forstaa min Stilling til Forslaget.

Det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgtreds (Meergaard) har jo stillet et Endringsforslag om at gaa til 8 Kr. Da jeg selvfølgelig hellere ser et Forslag gennemført om 8 Kr. end 7 Kr., saa agter jeg at stemme for det Forslag, men det forandrer ikke mit principielle Syn paa Sagen, og jeg vil stemme mod Lovforslaget desuagtet, naar vi naa til den endelige Afstemning.

Johannsen: Ærede Medlemmer ville nok erindre, at jeg ved 1ste Behandling af dette Forslag udtalte, at jeg maatte stemme imod det, fordi jeg ansaa det for urigtigt at tage en Del af det oprindelige Forslag, fremlagt her i Tinget af den højtærede Finansminister den 2den Marts. Naar jeg imidlertid stemmer mod dette Forslag, er det ogsaa naturligt, at jeg stemmer mod det Endringsforslag, der er stillet. Det var kun det, jeg vilde bemærke.

Meergaard: Ja, jeg er for mit Bedkommende ikke bleven rokket i det Standpunkt, som giver sig til Kende i mit Endringsforslag, ved de Bemærkninger, som ere fremkomne. Til den højtærede Finansminister kan jeg sige, at det forekommer mig ikke, at Spørgsmaalet bliver mere præjudiceret ved det, man nu gør, end det vilde blive ved at gaa ned til de 7 Kr. Det at gaa ned til de 7 Kr. vil — der vil jeg give det ærede Medlem fra Leving (Sloth) Ret — jo alligevel til en vis Grad præjudicere, hvor mange Forbehold man end tager. Der er imidlertid intet som helst i Vejen for at gaa til de 10 Kr. fra de 8, det lader sig meget vel motivere ved, at man har ønsket derigennem at have gjort en lempelig Overgang, som af mange Grunde er at anbefale. Med Hensyn til de smaa Bryggerier maa der jo gøres opmærksom paa, at Materialierne have været synkende i Pris, og det saa betydeligt, at jeg ingen Tvivl nærer om, at den Fordeel, de derved have vundet, endogaa opvejer den Byrde, man for deres Bedkommende vil paalægge ved at sætte Skatten til 8 Kr. Jeg skal f. Eks. oplyse, at hvis man antager et mindre Bryggeris Forbrug af Byg eksemplvis til 10,000 Centner, har et saadant mindre Bryggeri i 1891—92 betalt sit Byg med 6 Kr. 56 Dre pr. Centner, medens det derimod i 1892—93 betalte det med 5 Kr. 14 Dre pr. Centner og i 1893—94 med 5 Kr. 44 Dre. Antage vi nu 10,000 Centner for et normalt Forbrug for et mindre Bryggeri, vil det ses, at selv om vi ikke tage den største Afstand, men selv om vi kun tage Afstanden fra 6 Kr. 56 Dre til 5 Kr.